

PORYWKA (2) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg I porywką (1). ◇ pl N porywki (1). ◇ [I porywk(a)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Utarczka, kłótnia, zatarg* [miedzy kim (pl) o co] (1) :

Szereg: »porywki i poswarki« (1): W miáltách też obyczay ten vrodził sye/ iż Bękartowye rzemyęflá nye mogą robić/ y myedzy pány zdunámi álbo Gárnczarczmi/ Tkaczámi/ y inlfemi wyełkye o tho porywki y pořwarki powřtawáya. *GliczKsiqř* B5.

2. [*Potyczka*: Pan chorázych [!] ten szie vto [!] starał, aby mogł iaká posługe vczynicz, alie lyudzi malo miał, nye zdarzyło mu szie, miał z nyektorymi podkę [!], ale za malym zyskiem. Tak ia bacze, ze ych biyło sseth zginęło porywkami tymi, alie nyewiele. *ListyPol* 1534/76.]

3. *Szybki wypad* (1) :

Zwrot: »porywką się wyrwać« (1): FRidegunda Krolowa gdy sie dowiedziála/ Iz Gilbert z woýłkiem ciągnie/ [...] Gáłęzi nárąbawłzy/ lás vczynić dáła/ Co przed nią ludzie niesli/ bydlá tám nágnála. Ná świtaniu szła lekko/ á bydło ryczáło/ Z woýłká ludzi porywką kniemu sie wyrwało. *RejZwierz* 45.

Synonimy: 1. *kłótnia, poswarka, utarczka*.